

ת"פ 29585/06/15 - מדינת ישראל נגד י ל

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 29585-06-15 מדינת ישראל נ' ל

בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
מדינת ישראל בעניין:

באמצעות עוה"ד יצחק חנוך
המאשימה
נגד
י ל

באמצעות עוה"ד אביתר אלבז
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בתקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). בהתאם לעובדות כתב אישום המתוקן, ביום 16/07/13, בעקבות יכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת (רעייתו במועד האירוע), יצא הנאשם מביתו בכעס. לאחר זמן מה שב הנאשם לביתו וארז את חפציו.

בצאתו מהבית, הניף הנאשם את התיק ובו חפציו לעבר המתלוננת, פגע באפה והמשיך לדרכו. כתוצאה מהפגיעה, דיממה המתלוננת מאפה ונגרם לה שבר בקצה של עצם האף.

תסקיר שירות המבחן:

2. בהתאם לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, הנאשם הינו בן 44, ללא עבר פלילי, נשוי בשנית ואב לארבעה קטינים מנישואיו למתלוננת, ומגדל ביחד עם רעייתו הנוכחית את שני ילדיה מנישואיה הראשונים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ותואר ראשון במסגרת "ישיבה יוניברסיטי" בארצות הברית, ועובד כרב-מחנך בישיבת "דרך" לבחורים צעירים תושבי חו"ל.

הנאשם עלה לארץ עם משפחתו מקנדה בגיל 7, והיגר עמם לארצות הברית בהיותו כבן 14. בהיותו כבן 32, שבו הוא ובני משפחתו להתגורר בארץ. מנהלו של הנאשם הגדיר במכתב את הנאשם כאדם בעל אחריות ומידות טובות, אהוב ומוערך על ידי רבנים ותלמידים כאחד, המגלה עדינות ואכפתיות כלפי הסובבים אותו, מקובל עליהם כאדם נחמד ונעים ומהווה גורם מייעץ ומדריך עבור הבחורים, גם לאחר סיום תקופת לימודיהם במקום.

3. המתלוננת והנאשם הכירו בשידוך לפני כעשרים שנה, כאשר התגוררו בארצות הברית. הנאשם תאר בפני שירות המבחן את הקשר עם המתלוננת כקשר שנפגע כתוצאה מקשיי קליטה בארץ וקשיים אישיים. הנאשם הגדיר את יחסה של המתלוננת כלפיו כקשר שעבר שינוי לרעה והפך לביקורתי וחסר סבלנות. לגישתו חווה אלימות נפשית מצד המתלוננת והתפרצויות זעם מצידה, חשדנות והאשמה תמידית. הנאשם תיאר, בנוסף, ויכוחים חוזרים בין בני הזוג אשר הסלימו עם השנים, כפי שבא לידי ביטוי בניסיונותיו לעזוב את הבית, בזריקת חפצים הדדית ולבסוף גם באירוע המתואר בכתב האישום.

4. הנאשם קיבל על עצמו אחריות חלקית לעבירה, נטה לאמץ עמדה קורבנית, להמעט מחומרת המעשים המיוחסים לו ולהשליך את האחריות על התנהגות המתלוננת. מנגד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה יכולת ראשונית לבחינה של חלקו בדינמיקה הפתולוגית שאפיינה את מערכת היחסים וביטא רצון להשתלב בתהליך טיפולי, במטרה להשיג שליטה על דפוסי התנהגות בעייתיים, ולרכישת כלים להתמודדות בונה עם תחושות של כעס ותסכול. הנאשם הביע נכונות ונמצא מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית לגברים אשר ביצעו עבירות אלימות כנגד בנות זוגם.

5. שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא בעל יכולת תפקודית גבוהה בתחום העבודה, המנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק בדרך כלל, מגלה נכונות להסתייע באנשי טיפול במטרה להשיג שינוי בדפוסי התנהגות בעייתיים. לאור ההתרשמות המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות, אלא להטיל על הנאשם צו מבחן לשנה, בנוסף לצו של"צ בהיקף מצומצם של 140 שעות, היקף אשר יאפשר לנאשם להיות פנוי רגשית ופיזית לתעסוקה, לגידול הילדים ולתהליך הטיפול.

חוו"ד הממונה על עבודות שירות:

6. בחוות הדעת מיום 07/07/16 נמצא הנאשם כשיר לכל עבודת שירות, ללא מגבלה.

טיעוני הצדדים לעונש:

7. ב"כ המאשימה עמד על חומרת האירוע, במסגרתו גרם הנאשם לשבר בעצם אפה של המתלוננת. ב"כ הפנה גם לנטילת האחריות החלקית של הנאשם ולגורמי הסיכון להישנות המקרה בעתיד. בטיעונים לעונש הובהר, כי עמדת שירות המבחן אינה מקובלת על המאשימה.

לגישת המאשימה, מתחם הענישה באירוע כאמור "נע בין מאסר קצר לכמה חודשי מאסר ארוכים יותר". מאחר שלנאשם אין עבר פלילי, כאשר גם המתלוננת עומדת לדין על אירועי אלימות כלפי הנאשם, סברה המאשימה שיש לגזור על הנאשם מאסר של מספר חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, צו מבחן ומאסר על תנאי.

8. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע ממאסר הנאשם, ולו בעבודות שירות. כנטען, הנאשם עצמו היה קורבן להתעללות ולפגיעות פיזיות מצד גרושתו, בגינם אף נזקק לתפרים. מאז האירוע המתואר בכתב האישום, הנאשם התחתן בשנית ושיקם עצמו. המדובר באיש חינוך שומר חוק, אשר הביע חרטה וסליחה, כבר מחקירתו במשטרה.

ב"כ הוסיף ועתר להימנע מהרשעת הנאשם וזאת, בטענה שאין הצדקה להטיל על מצחו אות קין, כאשר הרשעה תשפיע על עבודתו ותגרום לפיטוריו.

9. הנאשם הביע חרטה על שארע והדגיש שמדובר היה בנסיבות חריגות. מאז התחתן בשנית והמשיך את חייו.

דין:

שאלת ההרשעה:

10. כלל הוא בדין הפלילי, שאדם שביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין. אין מחלוקת, כי הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת אשמתו ומממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני (ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל. 31/12/07. ראו גם ע"פ 2555/12 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל. 09/01/14).

עם זאת:

"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין. 04/09/07; ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל. פ"ד נב(3) 342, 337).

קרי-הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה היא חריג שיופעל במקרים נדירים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית שזו תניב.

11. בבואו לשקול האם להימנע מהרשעה, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. מחד גיסא- ככל שהעבירה חמורה יותר, הכף תטה לעבר ההרשעה. מאידך גיסא- כשם שהענישה הינה אינדיבידואלית, כך על בית המשפט לבחון פרטנית את הנאשם העומד לדין.

12. ב"כ טען אמנם כי ההרשעה תגרום לפיטורי הנאשם, אך האמור נטען באופן כללי, ללא כל תימוכין. יודגש- בטיעוניו לעונש הבהיר ב"כ שמעסיקיו של הנאשם מודעים להליך הפלילי המתנהל ואף התעניינו בהתקדמותו ובתוצאותיו, באופן בו ניתן היה לתמוך את הטענה להשלכת ההרשעה על תעסוקתו, באסמכתה מטעם המעסיק. כידוע, נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם, אך פרט לתרחיש תיאורטי, לא הונחה תשתית, ולו מינימלית, לתמיכה בטענת הנאשם.

"...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנותם של אותם תרחישים" (רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13)).

13. לנוכח האמור, ההרשעה תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם:

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין). לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. הערך החברתי הנפגע בביצוע עבירה של אלימות כלפי בן/בת זוג הוא שלמות הגוף וזכות האדם לאוטונומיה על גופו, כבודו ובטחונו האישי, ובכלל זה הביטחון בתוך המערכת הזוגית. בית המשפט העליון עמד על חומרת עבירות האלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי, שאמור להיות ה"אזור הסטרילי" מפני אלימות. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליימים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הנה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי" (ניתן ביום 11/10/07).

לאמור מצטרפים דבריו של כבוד השופט א' רובינשטיין בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני:

"...לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת" (ניתן ביום 14/02/11).

16. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, תעשה בהתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי. במקרה שלפניי, למרות שאין להקל ראש במעשי הנאשם, נסיבות המקרה מעידות על שאין מדובר במקרה המצוי ברף הגבוה.

"למידת הפגיעה מהתקיפות רלבנטיים גם המדדים הבאים: א. טיב מעשה התקיפה; ב. מיקום המגע האסור בגוף הנתקף; ג. רמת האלימות הפיסית שנוקטה באותו מעשה; ד. שימוש בחפץ וטיב החפץ...; ה. תדירות או תכיפות התקיפות; ו. משך זמן ביצועה (6758/07); ז. עבר פלילי רלבנטי ומאסר ע"ת (182/13, 4800/12); ח. רמת אכזריות התעללות או השפלה; ט. מצב הקורבן יכול שיהיה מצב פסי מיוחד (כהיריון) (7509/09) או תלותי מיוחד מסיבות שונות בהן גם מסגרת פטריארכלית בולטת; י. נוכחות ילדים או משפחה בתקיפה; יא. התוצאה בפועל, פניה לטיפול רפואי וטיב הטיפול. לעיתים הגיע לאשפוז ואף ניתוח (6758/07); יב. תוצאה בכוח לרקע מידת הסיכון כעולה מסעיף 40ט(3) לחוק (למשל באגרוף לפניים) שעלול לקפח חיים (כבעניין אלפידל); יג. יודגש כאמור שרלבנטיות לא "רק" תוצאה גופנית אלא גם התוצאה הנפשית וכאב וסבל שבזוודאי נגרמו. יש יחס ישר בין מידת פגיעה בקורבן גם בהקשר זה לבין מידת הפגיעה בערך החברתי" (ת"פ (ראשל"צ) 25373-08-12 מדינת ישראל נ' מ.מ. (06/08/13))

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים בעלי דרגת חומרה דומה, ואף בנסיבות קשות במידת מה מהנסיבות בתיק שלפניי, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב, החל מעבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריה.

17.1. בע"פ (חי') 6003-11-10 אנדרי דריאבין נ' מדינת ישראל (13/01/11), הוגש ערעור על העונש שהושת על המערער - 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪. שם המערער הודה והורשע בכך שבמהלך וויכוח עם רעייתו, אחז בשערות ראשה ובידיה, ועקב כך היא נחבלה ונגרמו סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף, דחף המערער והפיל את בנו. ערכאת הערעור דחתה את מרבית רכיבי הענישה (פרט להתערבות בקביעת המאסר המותנה ותנאי השחרור), וקבעה שהמאסר בעבודות שירות מידתי והולם את נסיבות המקרה.

17.2. בת"פ (רמ') 14801-08-10 מדינת ישראל נ' יורי גלידישב (16/03/11), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה על אפה של רעייתו דאז באמצעות ספר עבה. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪.

17.3. בעפ"ג (י-ם) 41415-04-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23/08/15) נדחה ערעור שהוגש על חומרת העונש שהוטל על המערער- 50 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן חודשיים מאסר על תנאי. בנסיבות המקרה, המערער הודה והורשע בכך שבעקבות ויכוח בין בני הזוג, אחז המערער בצווארה של המתלוננת ואיים כי יחנק אותה. המערער הכה את המתלוננת באמצעות ידיו בחזה ובידיה. כתוצאה ממעשי המערער נגרמו למתלוננת שטפי-דם תת-עוריים ורגישות בצלעות.

17.4. בת"פ (י-ם) 42845-04-14 מדינת ישראל נ' פלוני (10/04/16), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. שם הנאשם תפס את ידיה של המתלוננת ועיקמן בחוזקה. כתוצאה מכך, נגרם למתלוננת שבר בזרת ידה. על הנאשם נגזרו 200 שעות של"צ, מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנתיים וזאת, בשים לב להליך הטיפול ולמחיר האישי ששילם בהרחקתו לתקופה ממושכת מביתו.

17.5. ע"פ (ב"ש) 55472-04-13 אלכסנדר סולימובסקי נ' מדינת ישראל (11/12/13)- על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 8,000 ₪. שם הודה המערער בכך שאיים על המתלוננת והיכה אותה במכת אגרוף בצדו השמאלי של ראשה. תוך כדי התקיפה, פגע הוא במצחה של הבת, אותה החזיקה המתלוננת בידיה. ערכאת הערעור דחתה את הערעור והותירה את ההרשעה על כנה.

17.6. בת"פ (ראשל"צ) 28841-09-12 מדינת ישראל נ' פלוני (25/02/14) הודה הנאשם שתקף את בת זוגו בכך שהכה אותה בפניה ובידיה באגרופים. כתוצאה מכך, נגרמו לבת הזוג פצע מדמם בשפתיה, שריטה מדממת על אמת ידה, אדמומיות ונפיחות מתחת לעין. הנאשם הורשע בתקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ובהפרות הוראה חוקית. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו, 7 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת האלימות.

17.7. בת"פ (פ"ת) 29487-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (07/05/13), הודה הנאשם בכך שאחז במתלוננת, שרט בידו את צווארה ואת כתפה השמאלית, ואף תלש מצווארה שרשרת והשליכה לרצפה. כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת שריטות. על הנאשם נגזרו חודשיים מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה ומאסר על תנאי.

17.8. בעפ"ג (מרכז) 42679-02-13 ספיר סנדלר נ' מדינת ישראל (23/04/13) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו ובכליאת שווא שלה. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪. בעקבות הערעור, הופחת משך עבודות השירות לחודשיים.

17.9. בת"פ (כ"ס) 36213-04-11 מדינת ישראל נ' שמואל תירם (03/10/12), הודה והורשע הנאשם בתקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ובאיומים. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם קילל את

המתלוננת, אשר השיבה לו בקללות. אז תפס הנאשם בשני סלי כביסה, זרק אותם לעברה, ובעקבות דבריה אחז בצווארה. בעוד המתלוננת מתקשרת למוקד 100, לקח הנאשם מטאטא, שבר אותו והדף את המתלוננת באמצעות המקל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 2,500 למתלוננת.

17.10. בת"פ (פ"ת) 38322-10-13 מדינת ישראל נ' דוד רוסיה (05/05/14), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הודה בכך שהכה את המתלוננת במכת אגרוף ופגע בעינה השמאלית. המכה גרמה להחמרת חבלה קודמת, שנגרמה מאירוע שאינו קשור לנאשם. על הנאשם נגזרו 4 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי בסך ₪ 2,500 למתלוננת.

17.11. בת"פ (רמ') 32056-01-14 משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' פלוני (29/12/14), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לעובדות כתב האישום, עת שבה המתלוננת לביתם, תפס הנאשם בגרונה, חנק אותה והיכה בפניה. בהמשך דחף אותה לכיוון הרצפה. בתגובה וכדי לחמוק מהנאשם, דחפה המתלוננת את הנאשם וגרמה לשריטה בפניו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת נפוחות ואדמומיות בלחיה השמאלית. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי בסך ₪ 5,000 למתלוננת וצו מבחן.

18. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בית המשפט יתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובכללן השבר שנגרם לאפה של המתלוננת, וחלקו העיקרי והמרכזי של הנאשם באירוע, למרות שאין לשלול התגרות ואף אלימות מצד המתלוננת, העומדת לדין על אירועי אלימות כלפי הנאשם. הנאשם היה מודע למעשיו ולפסול שבהם, ויכל להימנע מביצועם, אך מנגד, על פניו לאירוע לא קדם תכנון מוקדם.

19. לטעמי, נוכח בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם במקרה שלפניי נע בין מאסר קצר לבין 6 חודשי מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה. בהתאם, זקפתי לטובת הנאשם את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי; את הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן; את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו (למרות שמדובר בנטילת אחריות חלקית) ואת חזרתו למוטב; שיתוף הפעולה של הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי; את התנהגותו החיובית ושומרת החוק של הנאשם בדרך כלל, וכן את שלוש השנים שחלפו מעת ביצוע העבירה, תקופה בה לא בוצעו ע"י הנאשם עבירות נוספות.

הבאתי בחשבון את המלצת שירות המבחן, עם זאת וכידוע, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצתו של שירות המבחן (רע"פ 4719/13 צוקרן נ' מדינת ישראל (20/08/13); בש"פ 7999/12 ג'רבי נ' מדינת ישראל (02/12/12)). המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ, חורגת ממתחם העונש ההולם ולא מצאתי לאמצה.

21. לנוכח מכלול האמור ובהעדר טעמים לסטות ממתחם העונש ההולם, יגזרו על הנאשם העונשים שלהלן:

21.1. חודשיים מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, על הנאשם להתייצב ביום 20/12/16 עד השעה 8:00 ביחידת עבודות שירות במפקדת מחוז דרום. במידה ויהא צורך לשנות את מקום ההשמה או מועד תחילת ריצוי העונש, הדבר יעשה על ידי הממונה על עבודות שירות, ללא צורך בצו שיפוטי נוסף. דיווח בנדון יוגש לבית המשפט.

21.2. חודשיים מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

21.3. צו מבחן למשך שנה. המבחן יהיה בפיקוח שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף. הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד במבחן, הוא צפוי לגזירת עונשו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ו, 13 יולי 2016, במעמד המאשימה, הנאשם וב"כ הנאשם.